

Toliau girdėsite paskaitą, Śrīmad Bhāgavatam, I giesmė, 7-tas skyrius, 2-5-tas tekstai. Skaito Jo Dieviškoji Malonybė A.C. Bhaktivedanta Svamis Prabhupāda. Įrašyta 1975 m. spalio 14 d. Johannesburge, Pietų Afrikos Respublika.

{mp3}SB_1.7.2-4_19751014_Johannesburg{/mp3}

sūta uvāca
brahma-nadyāṁ sarasvatyām
āśramaṁ paścime taṁ e
śamyāprāsa iti prokta
āṁ āṁ satra-vardhanaṁ

Śrī Sūta tarė: Prie Sarasvatī upės, kurios vardas glaudžiai susijęs su Vedomis, jos vakariniame krante, yra Śamyāprāsos vietovė, įkvepianti išminčius transcendentinei veiklai. Ten stūkso trobelė, skirta meditacijai.

tasmin sva āśrame vyāso
badarī-ṁ aṁ a-maṁ ite
āsīno 'pa upaspṁ śya
praṁ idadhyau manaṁ svayam

Čia, savo āśramoje, kurią iš visų pusių supo uogomis aplipę medžiai, Śrīla Vyāsadeva apsivalė palytėjęs vandenį ir sėdo medituoti.

bhakti-yogena manasi
samyak praṁ ihite 'male
apaśyat puruṁ aṁ pūrṁ aṁ
māyāṁ ca tad-apāśrayām

Sukaupęs protą ir panardinęs jį į pasiaukojimo tarnystę (bhakti-yogą), materializmo

netemdomą jungties su Aukščiausiuoju procesą, jis išvydo Absolūtų Dievo Asmenį drauge su visiškoje Jo valioje esančia išorine energija.

yayā sammohito jīva
ātmānaḥ tri-guṇā ātmakam
paro 'pi manute 'nārthaḥ
tat-kṛtā cābhipadyate

Nors gyvoji esybė yra transcendentiška trijų materialios gamtos guo ir atžvilgiu, išorinės energijos veikiamą ji laiko save materijos kūrinium ir todėl yra pasmerkta materialioms kančioms.